

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/154/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220203712
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Evinová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2025:2220203712.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Lenkou Evinovou v sporovej veci žalobcu: A. B. B., IČO: XX XXX XXX, so sídlom C. – B. D., D. XX, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XX/XX, I., právne zastúpenému: JUDr. Petrom Vachanom, LL.M., advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 9.866,68 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 28.10.2020 sa právny predchodca žalobcu domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 9.930,98 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 05.08.2016 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke, ktorou poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000,- eur. V zmysle zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach po 182,04 eur, celkovo až do sumy 21.844,80 eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný na základe uvedenej zmluvy sumu 2.931,76 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť platiť dohodnuté splátky riadne a včas, listom z 26.01.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo žalovanému poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto právny predchodca žalobcu využil svoje oprávnenie a dňa 19.03.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný upovedomený listom z 28.03.2018. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 9.930,98 eur, súčasne si žalobca uplatnil i zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy a to od šiesteho dňa (03.04.2018) nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je päť dní. Žalovaný ku dňu podania žaloby v zmysle priloženého Prehľadu splátok a úhrad mal žalobcovi uhradiť sumu 12.862,74 eur (ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia a suma po zosplatení). Zmluvnú pokutu vyčíslenú vo výške 1.167,95 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu 2.931,76 eur, preto si žalobca uplatnil sumu 9.958,76 eur; sumu 27,78 eur titulom nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky si žalobca neuplatnil. Pôvodný veriteľ predmetnej pohľadávky J. K. L., M. sa pred začatím konania zlúčil so spoločnosťou N. O. C., M. projektom rozdelenia, pričom tento právny nástupca pôvodného veriteľa v rámci rámcovej zmluvy postúpil ku dňu 23.04.2021 svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi. K žalobe žalobca pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 05.08.2016, splátkový kalendár, notársku zápisnicu, predžalobnú upomienku z 26.01.2018 s doručenkou, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28.03.2018, prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovaný sa k žalobe s prílohami písomne vyjadril podaním z 26.01.2021 (č.l. 82 a nasl.), pričom uplatnený nárok žalobcu neuznal v celom rozsahu, poukázal na to, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita žalovaného, žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a teda v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný ďalej uviedol, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), nakoľko žalobca nepredložil doručku k Oznameniu o vyhlásení okamžitej splatnosti, teda žalobca nepreukázal, že sa Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo so sféry dispozície žalovaného. Z týchto dôvodov žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Podaním doručeným súdu dňa 04.02.2021 (č.l. 92 a nasl.) žalobca na výzvu súdu k špecifikácii žalovanej sumy oznámil, že istina tvorí sumu 10.000,- eur (uvedené v zmluve o poskytnutí pôžičky ako „Celková výška a mena úveru – Pôžička (S)“), žalovaný do dňa podania žaloby uhradil z titulu poskytnutej pôžičky sumu 2.931,76 eur, ktorá bola započítaná tak, že na istine ostalo k úhrade 9.531,65 eur, t.j. schválená výška pôžičky 10.000,- eur mínus na istine uhradených 468,35 eur plus na úroku ostalo k úhrade 399,33 eur, t.j. celková výška vyčísleného úroku 2.862,74 eur (hodnota je výsledkom rozčlenenia sumy 12.862,74 eur na istinu 10.000,- eur + úrok 2.862,74 eur), mínus na úroku uhradených 2.463,41 eur. Preto žalovaná suma predstavuje zostatok na istine 9.531,65 eur plus zostatok úroku 399,33 eur, t.j. spolu 9.930,98 eur. Žalobca doplnil, že suma 12.862,74 eur na konci predloženého prehľadu je výsledkom súčtu 18-tich predpísaných splátok po 182,04 eur do zosplatnenia (spolu 3.276,72 eur) a zosplatnenej sumy 9.586,02 eur. Od tejto sumy boli odpočítané úhrady žalovaného. Žalobca doložil amortizačnú tabuľku.

4.1 V replike doručenej súdu dňa 22.03.2021 (č.l. 116 a nasl.) žalobca vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného uviedol, že klient spíňal štandardné riskové podmienky, jeho občiansky preukaz nebol odcudzený. Klient podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a tiež, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku, žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval, zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný riadne preukázal výšku mesačného príjmu a aj jeho mesačné výdavky, zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa javí ako primeraná, pričom žalovaný spočiatku predpísané mesačné splátky aj riadne uhrádzal, žalobca však nemá dosah a ani nemohol mať vedomosť o okolnostiach, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ani nežiadal o zníženie mesačnej splátky. K otázke nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobca uviedol, že ich výška 27,78 eur je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky a základe čiastkových úhrad po dátume zosplatnenia pohľadávky. Vo vzťahu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu žalobca viedol, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa však mohol dozvedieť o zosplatnení najneskôr doručením žaloby. Oznamenie má len deklaratórny charakter a jeho účinky nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

4.2 Podaním doručeným súdu dňa 13.04.2021 žalobca predložil súdu dopyt do NRKI (Nebankový register klientskych informácií) a vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného doplnil, že sa jednalo o dlhodobého klienta, jeho príjem bol overený aj pri iných žiadostiach, v danom prípade žalovaný predložil aj výpis z účtu za 7/2016 (príjem žalovaného: 1.172,92 eur), žalobca disponoval aj dopytom do Sociálnej poisťovne z roku 2015, kedy žalovaný pracoval u rovnakého zamestnávateľa. Po realizácii posúdenia bonity žalovaného výsledná voľná kapacita žalovaného v čase posudzovania jeho žiadosti bola vo výške 324,32 eur, pričom mesačná splátka úveru prestavovala sumu 182,04 eur, žalobca tak zastáva názor, že bonita žalovaného bola riadne posúdená v súlade s ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „ZoSÚ“). K podaniu doložil dáta dopytu, výpis z účtu žalovaného za 7/2016.

5. Uznesením č.k. 15Csp/154/2020-174 zo dňa 24.08.2021 súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu a to tak, že do konania namiesto pôvodného žalobcu: N. O. C., M., A.: XX XXX XXX, so sídlom

D. P. X, C. vstúpil v záhlaví tohto rozsudku uvedený žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 23.12.2021.

6.1 V duplike doručenej súdu dňa 10.12.2021 žalovaný poukázal na to, že žalobca pri skúmaní jeho bonity nepostupoval s odbornom starostlivosťou, keď poskytnuté informácie neanalyzoval a nevyhodnocoval, žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť, avšak nepreveril, resp. nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaného na živobytie, ubytovanie, stravu, energie, nepostupoval tak s odbornou starostlivosťou.

6.2 Ďalej žalovaný v duplike uviedol, že právny predchodca žalobcu upomienkou z 26.01.2018 (výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ) vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, následne listom z 28.03.2018 (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, avšak postupoval v rozpore s § 565 OZ, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V predžalobnej upomienke z 26.01.2018 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému lehotu na dobrovoľné splnenie omeškaných splátok do 05.02.2018, právny predchodca žalobcu tak mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru k 20.03.2018 keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci.

6.3 Žalovaný ďalej uviedol, že pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania postupoval na žalobcu bankový subjekt, preto sa na takého postúpenie vzťahuje § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej aj len „ZoB“). Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo klient banky bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nemožno považovať predžalobnú upomienku ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

6.4 Žalovaný tiež uviedol, že keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ust. § 17 ZoSÚ a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Žalovaný žiadal konanie v časti úhrad vykonaných po podaní žaloby zastaviť a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Vo vyjadrení z 27.05.2022 (č.l. 191 a nasl.) žalobca zotrval na svojej argumentácii ohľadom preverovania bonity žalovaného, podotkol, že zdroj príjmu a schopnosť žalovaného splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, nemohlo teda dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Ohľadom námietok k splneniu podmienok podľa § 92 ZoB uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach – čl. 9 bod 9.2, ktoré sú súčasťou cit. zmluvy. Podľa názoru žalobcu zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva povinnosť žalobcu preukázať doručenie žalovanému jednak výzvy pred zosplatnením ako aj oznámenia o predčasnom zosplatnení. Cieľom zákonodarcu bolo, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie aby sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t.j. by sa mohol oboznámiť s jeho obsahom, pričom dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ (vo forme predžalobnej upomienky) sa dlžník (žalovaný) s jeho obsahom oboznámil. Oznámenie o zosplatnení úveru má podľa žalobcu deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok, aké účinky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle zmluvy a zmluvných podmienok bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky z 26.01.2018 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti (doručenka na č.l. 49, č.l. 230). Keďže u žalovaného nedošlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti k 19.03.2018 (Oznámenie z 28.03.2018 - zasielané žalovanému obyčajnou poštou), pričom o zosplatnení sa žalovaný mohol dozvedieť najneskôr dorúčením žaloby. Pre neplnenie si zmluvných podmienok bola pohľadávka následne v súlade s § 92 ZoB legitímne postúpená na nového veriteľa – B. A. B. B.. Žalobca poukázal

na rozsudok KSBB z 11.05.2021 č.k. 14CoCsp/52/2020 kde v bode 17. odôvodnenia sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky a kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami.

8. Žalovaný podaním z 19.09.2022 poukázal na to, že kontrolným prepočtom RPMN na interaktívnej kalkulačke (www.fininfo.sk) bola vypočítaná iná výška RPMN, než je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, zmluva tak obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok absenciu údajov o RPMN a preto je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Ďalej žalovaný poukázal na to, že podľa § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ bola obligatórnou náležitosťou zmluvy aj úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Žalovaný preto tvrdí, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí vzťahujúcich sa k úrokovej sadzbe. Ďalej poukázal na to, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Inak je právny úkon absolútne neplatný, o takú situáciu pôjde vtedy ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy. Úroková sadza vo výške 19,90% je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, čo má za následok absenciu údajov o úrokovej sadzbe a preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov.

9. Podaním doručeným súdu dňa 26.09.2022 žalobca oznámil súdu, že žalovaný po podaní žaloby v prospech žalovanej pohľadávky realizoval platbu vo výške 17,95 eur z 16.02.2021, platbu vo výške 30,68 eur zo dňa 16.11.2021 a platbu vo výške 15,67 eur zo dňa 14.12.2021 (celkom 64,30 eur). V časti o zaplatenie 64,30 eur s príslušenstvom tak žalobca zobrať žalobu čiastočne späť a konanie žiadal zastaviť. Vo zvyšku na podanej žalobe žalobca trval, a žiadal zaviazat' žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 9.866,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 9.930,98 eur od 03.04.2018 do 16.02.2021, zo sumy 9.913,03 eur od 17.02.2021 do 16.11.2021, zo sumy 9.882,35 eur od 17.11.2021 do 14.12.2021 a zo sumy 9.866,68 eur od 15.12.2021 až do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku vrátane náhrady trov konania. Žalobca poukázal na to, že predložil súdu žalovaným podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o RPMN poskytnutého úveru.

10. Súd prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 15Csp/154/2020-258 zo dňa 10.10.2022, ktorým vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 64,30 eur s príslušenstvom zastavil, vo výroku II. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 9.866,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9.930,98 eur od 23.01.2021 do 16.02.2021, zo sumy 9.913,03 eur od 17.02.2021 do 16.11.2021, zo sumy 9.882,35 eur od 17.11.2021 do 14.12.2021, zo sumy 9.866,68 eur od 15.12.2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. tunajší súd vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom IV. vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Keďže výroky I. a III. citovaného rozsudku odvolaním napadnuté neboli, nadobudli dňom 27.01.2023 právoplatnosť.

11. Keďže rozsudok tunajšieho súdu č.k. 15Csp/154/2020-258 zo dňa 10.10.2022 bol vo vyhovujúcom výroku II., t.j. v časti žaloby o zaplatenie sumy 9.866,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9.930,98 eur od 23.01.2021 do 16.02.2021, zo sumy 9.913,03 eur od 17.02.2021 do 16.11.2021, zo sumy 9.882,35 eur od 17.11.2021 do 14.12.2021, zo sumy 9.866,68 eur od 15.12.2021 do zaplatenia a v závislom výroku IV. o nároku na náhradu trov konania zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoCsp/23/2024-353 zo dňa 22.01.2025 a vec bola v rozsahu zrušenia vrátaná tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, tunajší súd predmetný nárok opätovne prejednal v intenciách záverov odvolacieho súdu (najmä odseky 21 až 25 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia).

12.1 Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd v termíne 22.07.2025 vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti strán, resp. ich právnych zástupcov, ktorí sa vopred ospravedlnili z pojednávania a súhlasili s jeho vykonaním v neprítomnosti strán sporu.

12.2 Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a s podstatným obsahom spisu (žaloba č.l. 1-53, prílohy k žalobe: notárska zápisnica o rozdelení

spoločnosti s prílohami, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.08.2016 s prílohami, predžalobná upomienka z 26.01.2018 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datované 28.03.2018, prehľad splátok a úhrad, vyjadrenie žalovaného k žalobe s prílohami z 26.01.2021 č.l. 82-86, podanie žalobcu – špecifikácia žalovanej sumy s amortizačnou tabuľkou zo dňa 04.02.2021 č.l. 92-103, replika žalobcu z 22.03.2021 č.l. 116-119, podanie žalobcu zo dňa 13.04.2021 č.l. 123-138, návrh na pripustenie zmeny žalobcu a jeho prílohy č.l. 144-160, duplika žalovaného s prílohami z 10.12.2021 č.l. 179-184, vyjadrenie žalobcu s prílohami z 27.05.2022 č.l. 191-232, podanie žalovaného z 19.09.2022 č.l. 241-242, podanie žalobcu s prílohou z 26.09.2022 č.l. 247-249, odvolanie žalovaného proti rozsudku zo dňa 17.01.2023 č.l. 270, vyjadrenie žalobcu k odvolaniu s prílohami z 13.02.2023 č.l. 281-283, vyjadrenie žalovaného z 14.03.2023 č.l. 290-292, vyjadrenie žalovaného z 26.02.2025 č.l. 365-366, podanie žalobcu z 18.07.2025 č.l. 375, podanie žalovaného z 21.07.2025 č.l. 378 - žalovaný a aj žalobca vo svojich ďalších vyjadreniach po rozsudku č.k. 15Csp/154/2020-258 zo dňa 10.10.2022 v podstate zotrvali na svojich vyššie uvedených stanoviskách a tieto iba viac precizovali, avšak nezmenili ich podstatu a význam) a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

13. Pôvodný veriteľ J. K. L., M. poskytol žalovanému zmluvou o pôžičke č. 6238238/187562142 zo dňa 05.08.2016 spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur, a to za podmienok bližšie uvedených v odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku a v č.l. III zmluvy (obsahové náležitosti zmluvy). Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach pristúpil žalobca v zmysle písomného oznámenia datovaného dňom 28.03.2018 (č.l. 50) k predčasnemu zosplateniu úveru podľa bodu 9.2 zmluvy a vyzval žalovaného na okamžité splatenie celého zostatku úveru, čo žalovaný neurobil. Žalobca sa preto obrátil so svojím nárokom na súd.

14. Žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obch. zák.“) ako spotrebiteľ, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. OZ.

15. Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a) až aa).

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa ust. § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa ust. § 565 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa čl. 9 bod. 9.2 zmluvy o pôžičke z 05.08.2016 číslo 6238238 spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

26. Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

27. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

28. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

29. Podľa ust. § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade pôvodný veriteľ a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky s tým, že žalovaný sa zaviazal vrátiť ich zvýšené o úroky. Pretože pôvodný veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú tieto osoby definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 05.08.2016 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

32. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom N. O. C. a.s., IČO: XX XXX XXX, ako postupcom (tento nadobudol pohľadávku v dôsledku zlúčenia s pôvodným veriteľom J. K. L. a.s. projektom rozdelenia) a spoločnosťou A. B. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom D. XX, C., ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto konania, ku dňu 23.04.2021 postúpená na spoločnosť A. B. s.r.o.. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu formálne pripustená v predmetnom konaní uznesením súdu zmena žalobcu na Intrum Slovakia s.r.o. s poukazom na ust. § 524 OZ. Pri meritórnem prejednávaní veci bolo však potrebné otázku existencie vecnej legitímácie tohto žalobcu vyriešiť aj v nadväznosti na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

33. V zmienenom uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.01.2025 odvolací súd uložil tunajšiemu súdu povinnosť opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, pričom zdôraznil, že je potrebné dôsledne pristúpiť k posúdeniu skutkových tvrdení strán sporu a nimi navrhnutých dôkazov, najmä so zameraním na posúdenie, či žalobca preukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému. V závislosti od uvedeného bude následne potrebné sa zaoberať otázkou, či a v akom rozsahu sa stala uplatnená pohľadávka žalobcu splatnou, otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, prípadne splnením ďalších podmienok zosplatnenia pohľadávky. Riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu a jeho pokynmi tunajší súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise, so zameraním primárne najmä na posúdenie, či žalobca preukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému. Bolo preto potrebné zaoberať sa otázkou, či a v akom rozsahu sa stala uplatnená pohľadávka žalobcu splatnou, následne otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, prípadne splnením ďalších podmienok zosplatnenia pohľadávky.

34. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu, ako aj všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré sú na listinách tvoriacich súčasť zmluvy.

35. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že na čl. 50 spisu sa nachádza Oznámenie o vyhlásení o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.03.2018 adresované žalovanému, avšak bez doručky, či obálky, z ktorej by vyplývalo, že zásielka mala byť žalovanému doručovaná. Poukazujúc na cit. ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ tunajší súd konštatuje, že mimoriadna splatnosť úveru nenastáva automaticky, ale je vždy na veriteľovi, či využije za splnenia zákonných podmienok právo žiadať zaplataenie celej pohľadávky (tzv. zosplatnenie). Využitie práva žiadať zaplataenie celej pohľadávky má podobu jednostranného právneho úkonu veriteľa adresovaného dlžníkovi, ktorého obsahom je výzva na zaplataenie celej pohľadávky. Súd je preto v konaní povinný skúmať, či skutočne k výzve na zaplataenie celej pohľadávky došlo. Tunajší súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 4/2021, v ktorom k otázke doručovania výziev pri zosplatnení úveru dovolací súd zaujal jednoznačný názor, že „konceptia Občianskeho zákonníka je postavená na dispozitívnosti väčšiny jeho ustanovení, pričom v mnohých prípadoch je ponechané na zmluvnej slobode účastníkov, akým spôsobom pre svoje záväzkové vzťahy zákonnú úpravu modifikujú. V súlade s ustanovením § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si totiž účastníci môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylné od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nebanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby

odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať.“ (por. aj sp. zn.: 1Cdo/68/2023 a 5Cdo/133/2023 - najmä bod 11.3).

36. S ohľadom na vyššie uvedené je preto podstatné, aby adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle odosielateľa, teda, aby sa tento prejav vôle dostal do jeho dispozičnej sféry, pričom povinnosťou odosielateľa je preukázať doručenie prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta (nie je nutné preukazovať doručenie priamo do vlastných rúk adresáta).

37. V danom prípade však vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca v konaní nepredložil ani doručenkú, ani obálku, ktorá by sa vrátila veriteľovi po tom, ako si dlžník výzvu na zaplatenie celej pohľadávky neprevzal v odbornej lehote. Vykonaným dokazovaním teda nebolo preukázané, že by veriteľ svoj jednostranný prejav vôle spočívajúci vo výzve na zaplatenie celej pohľadávky doručoval do dispozičnej sféry žalovaného, čím by vyvolal účinky zamýšľané v § 53 ods. 9 v spoj. s § 565 OZ.

38. Po dôslednom posúdení skutkových tvrdení strán a nimi navrhnutých dôkazov, najmä so zameraním na posúdenie, či žalobca preukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému, súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nijak nepreukázal doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.03.2018 žalovanému. S ohľadom na toto zistenie bolo ďalej nutné zaoberať sa otázkou či a v akom rozsahu sa uplatnená pohľadávka žalobcu stala splatnou.

39. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd uzatvára, že podmienky na zosplatenie predmetného úveru nepreukázaním doručenia Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.03.2018 žalovanému neboli splnené, uplatnená pohľadávka žalobcu sa preto nemohla stať splatnou, inak povedané, predmetný úver nebol platne predčasne zosplatený.

40. V nadväznosti na uvedené bolo preto potrebné zaoberať sa otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, k čomu súd poukazuje na citované ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého: práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

41. Zo znenia cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že postúpenie pohľadávky je možné buď po konečnom termíne splatnosti (čo nebol prejednávaný prípad) alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

42. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetný spotrebiteľský úver nebol platne predčasne zosplatený a zároveň jeho konečná splatnosť bola podľa zmluvy až dňa 20.08.2026 (čl. III. zmluvy), postúpenie úverovej pohľadávky ku dňu 23.04.2021 (t.j. pred jeho konečnou splatnosťou - pri neplatnom predčasnom zosplatení) je v rozpore s cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ako také je preto neplatné (§ 39 OZ – právny úkon sa prieči zákonu / cit. ustanoveniu § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch/). Keďže v dôsledku uvedeného na žalobcu neprešlo platne žalované právo, súd ustálil, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore a žalobu z tohto dôvodu v celej doposiaľ nerozhodnutej časti, t.j. v časti o zaplatenie 9.866,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9.930,98 eur od 23.01.2021 do 16.02.2021, zo sumy 9.913,03 eur od 17.02.2021 do 16.11.2021, zo sumy 9.882,35 eur od 17.11.2021 do 14.12.2021 a zo sumy 9.866,68 eur od 15.12.2021 až do zaplatenia, zamietol (výrok I.). Z uvedeného dôvodu už nebolo potrebné preskúmať aj iné/ďalšie sporné otázky medzi stranami sporu, napr. splnenie ďalších podmienok zosplatenia pohľadávky, atď.

43. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.), keďže žalovaný mal v konečnom dôsledku plný úspech

vo veci /do jeho úspechu patrí aj časť žalovanej istiny (64,30 eur), pri ktorej bolo konanie čiastočne zastavené pre čiastočné späťvzatie žaloby uskutočnené z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby, pri ktorých ale vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu nie je možné tieto úhrady žalovaného vykonané počas konania považovať za plnenia, ktoré by žalobcoví prislúchali, a preto tieto úhrady zároveň nemohli predstavovať ani dôvod procesného zavinenia žalovaného na následnom čiastočnom späťvzati žaloby v uvedenej časti. V konečnom dôsledku bolo potrebné z procesného hľadiska vychádzať z toho, že celá žaloba bola nedôvodná/. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

44. Civilné sporové konanie je v zásade spojené so zásadou zodpovednosti strany sporu za výsledok konania, ktorá je vyjadrená aj v ustanovení § 255 C.s.p. Aj v prípade plného úspechu niektorej zo strán však musí súd skúmať, či nie sú dané dôvody na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. Ustanovenie § 257 C.s.p. upravuje moderačné právo súdu, ktoré umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať úspešnej strane nárok na náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Uplatnenie tohto ustanovenia je možné len z výnimočných dôvodov, ktorá výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu, pričom ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 C.s.p. však v konaní neboli tvrdené a súd ich sám nezistil, preto nevidel dôvod na aplikáciu uvedeného ustanovenia v prejednávanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).